

HÁROM

3.1 Bevezetés az anyagaspektus tanulmányozásához

¹A kozmoszban minden anyag atomokból áll. Ez ezoterikai tény, amelyet a tudásiskolákban évezredekkel ezelőtt tanítottak, tehát hosszú idővel azelőtt, hogy a tudomány felfedezte az atomokat.

²Demokritosz (időszámításunk előtti 5. évszázad) és más ókori gondolkodók az iskolákon kívül tették ismertté az atomokról szóló tanítást. Az eredeti ezoterikai tant leegyszerűsítették és így elferdítették. Azt feltételezték, hogy az atomoknak nincs tudatuk. Feltételezték, hogy a fizikai atomok oszthatatlanok és az egyetlen létező fajtája az atomoknak.

³Ez a két hibás feltételezés szükségszerűen vezet felre 2500 éve a nyugati filozófusokat.

⁴Az a feltételezés, hogy magukban az atomokban nincs tudat, vezetett a materializmushoz. A tudatról azt feltételezték, hogy másodlagos jelenségként keletkezik, és kizárólag egy sajátos szerveződés anyagában, nevezetesen idegrendszerben jön létre. Furcsának tűnhet, de az a feltételezés vezetett mind a fizikalizmushoz, mind a szubjektivizmushoz, hogy a fizikai atomok az egyetlen atomfajta.

⁵A fizikalizmus az a feltételezés, hogy az anyag egyenlő a fizikai anyaggal, azaz nincs anyagi valóság a fizikain túl. Miután megértették, hogy az anyag atomokból áll, de nem értették meg, hogy léteznek más atomfajták is a fizikai mellett, a fizikalizmus szükségszerű logikus következmény volt.

⁶Az „idealista” filozófiában és a vallásban mégis tovább élt a szuperfizikai valóságról szóló hagyomány. Azonban a fizikalizmus szerint a szuperfizikai valóság nem lehet anyagi. Ezért egy kizárólag „szellemi”, a látható fizikain túli anyagtalan valóság létezését feltételezték. Ezzel megalapozták a szubjektivizmust, amelyben a látható és a nem látható valóság áthidalhatatlan szakadékkal van elválasztva.

⁷Ez valóban elkerülhetetlen volt, mivel a filozófusok nélkülözték az ezoterikának a szuperfizikai valóság anyagi természetét illető tényeit. Egyedül az ezoterika képes a valóság három aspektusát, a sok fizikain túli anyagi világ létezését és a tudat egyetemes jelenlétét tárgyaló tanáival a „szellemi valóságról” észszerű magyarázatot adni.

⁸A fontos, döntő ismeret, amelyet a filozófusok nélkülöztek, az volt, hogy a fizikai atomok oszthatók, finomabb, nem fizikai atomokból tevődnek össze. Ha szakítottak volna azzal a dogmával, amely szerint a fizikai atom oszthatatlan és nem összetett, akkor megértették volna, hogy semmilyen szakadék nincs, hanem ellenkezőleg, szükségszerű kapcsolat van a látható és a nem látható, az „anyagi” és a „szellemi” valóság között.

⁹Ennek megértése felé az első lépést modern korunk exoterikus kutatói tették. Felfedezték, hogy a kémiai atomok oszthatók. Azt tartják, hogy az atom finomabb, úgynevezett szubatomi részecskékből áll és azok még finomabb részecskékből. Ezért néhány kutató arra következtetett, hogy az atom végtelenségig osztható. E feltételezés azonban matematikailag is és logikailag is abszurd, mivel még a legnagyobb mennyiségű végtelenül kicsi részecskéből sem lehetne a legkisebb anyagi terjedelmet összerakni.

¹⁰Tehát vannak lehető legkisebb részecskék. A filozófiában ezeket monádoknak vagy ősatomoknak nevezik. Ezek az eredeti építőkövei az összes többinek, az összetett atomoknak. Az ősatomok nem állnak kisebb atomokból és nem oszthatók kisebb atomokra. Ezek az „atom” szó eredeti értelmében valódi atomok: oszthatatlan lények. Azonban még az ősatomoknak is készülniük kell valamiből.

3.2 Az őszanyag

¹Ez a „valami” az őszanyag. Ez az anyag a kozmoszban létező valamennyi anyagtól teljesen különböző tulajdonságú. A kozmikus anyag részecskékből és e részecskék közötti űrből áll. Az őszanyag viszont teljesen homogén. Abszolúte sűrű és ugyanakkor abszolúte rugalmas, ami paradoxonnak látszhat.

²Az őszanyag határok nélküli. Valódi, végtelen tér. Az őszanyag az időben örök. Sohasem keletkezett és sohasem szűnik meg. Örökké ugyanaz. Sohasem változik.

³Az őszanyagban mindazok a tulajdonságok potenciálisan léteznek, amelyek megjelennek az atomi anyagban. Az őszanyag az alapja és anyaga mindennek, ami van.

⁴Az őszanyag örökké tudatnélküli. A tudat nem tud felébredni ebben a homogén és változhatatlan anyagban. Csak a monádokban és a belőlük álló anyagban van meg a tudat kifejlődésének a lehetősége.

3.3 A dynamis

¹Az őszanyag örökkön-örökké fennmarad, és mint őszanyag változhatatlan. Az őszanyag mérhetetlenül töltött erővel és aktivitással. Az, ami az őszanyagban szüntelenül aktív, az őszanyag dinamikus energiája, amelyet Pythagoras dynamisnak nevezett.

²Ahogy az őszanyag az anyaga minden más anyagnak, úgy a dynamis az oka minden mozgásnak, változásnak, erőnek, energiának az egész világegyetemben. A dynamis az őserő. A dynamis sohasem keletkezett, és sohasem szűnik meg létezni. A dynamis örök, korlátlan és változhatatlan. A dynamis mindenható. Azonban a dynamis szintén vak, örökké tudatnélküli, mint az őszanyag.

³A dynamis mindenhatósága abban mutatkozik meg, hogy ősatomokat vagy monádokat teremt. A világegyetemben semmilyen más erő nem képes erre. Minden pillanatban megszámlálhatatlan monád jön létre a határtalan őstérben. Ez oly módon történik, hogy a dynamis „üregeket ás” az őszanyagban, „buborékokat” készít ebben az abszolúte sűrű anyagban, ami a rugalmasságának köszönhetően lehetséges. Tehát a monádok űrök az őszanyagban.

⁴A dynamis működik minden ősatomban, amelyet teremtett. Ha ez az őserő akár a másodperc töredékére is megszűnne, akkor a monádok feloszlanának, és a buborékok egyesülnének a homogén őszanyaggal. A monád addig marad meg egyedként, amíg a dynamis működik benne. Nincs külső erő, amely képes lenne a monádot feloszlatni, valóban halhatatlan.

3.4 Az ősatomok (monádok)

¹Dinamikus energiájával együtt az őszanyag az oka a monádok (ősatomok) létének. A monádok, a maguk részéről, az építőkövei minden más anyagnak, összetett anyagnak. A monádok az anyag lehető legkisebb részei. Rendkívül kicsi erőpontoknak képzelhetjük el őket.

²A monádok nyilvánítják meg a létezés három aspektusát. Az ősatomok vagy monádok az őszanyagból származnak, tartalmazzák és kifejezik a mindenható őserőt, és rendelkeznek a tudat potencialitásával.

³A monád örök és elpusztíthatatlan. Minden anyagi forma feloszlik, alkotórészeire bomlik szét. A monád azonban egyszerű, nem összetett, oszthatatlan. Mivé bomlana szét?

⁴A monád belül kimeríthetetlen energiával rendelkezik. Ez a monád őseroje, a saját ereje. Örök, dinamikus (önaktív), mindenható. Azonban a dynamis önmagában vak, nincs célirányos vagy intelligens irányítása.

⁵Rendkívül kicsisége ellenére a monád mégis a nagy potencialitás. Megvan benne az összes tulajdonság és képesség lehetőségessége. A monád potencialitása az alapja mindennek, ami végül megnyilvánul a kozmoszban.

⁶A monád mindennek a potencialitásával rendelkezik. Ezáltal a tudat potencialitásával is. A kozmoszban a monád potenciális tudata előbb vagy utóbb aktualizálódik (megelevenedik).

Amint aktualizálódott, a tudat egyre tovább fog fejlődni. A monád végül tudatos lényé, érző, gondolkodó és cselekvő egyénné válik. A monád ezáltal válik énné. Most már készek vagyunk a monád teljes hylozoikai definíciójára:

⁷A monád vagy ősatom az anyag lehető legkisebb része és a lehető legkisebb szilárd pont egy egyéni tudat számára.

3.5 A kozmosz

¹Ameddig a monádok szabadon és nem egymással összetéve léteznek az őanyagban, addig a potenciális tudatuk nem tud aktualizálódni. Csak miután egyesülnek egymással, és így egyre durvább anyagi formákhoz tartoznak, tudnak befolyással lenni egymásra, tudja őket megszámlálhatatlan, aktivitásra kényszerítő vibráció érni, ami aktualizálja (megeleveníti) a tudatukat.

²Az őanyagban lévő monádok szabad állapotát nevezte Pythagoras „káosznak”. Ennek az ellentétét kozmosznak, a monádok rendezett összességének nevezte. A káosz térben és időben határtalan. A kozmosz térben határolt kiterjedésű és korlátozott élettartamú. A formája gömb.

³A kozmosz létrejön, növekszik egy meghatározott kiterjedés eléréséig, addig létezik, ameddig a kozmikus gömb tartalmát felépítő monádok tudatának teljes kifejlődése számára szükséges. Ezután a kozmosz feloszlik. Mindezt megváltozhatatlan törvények szabályozzák.

⁴A kozmosz életciklusát alkotó folyamatok összességére van egy általános kifejezés: a megnyilvánulás. A kozmosz épülésén és lebomlásán kívül a megnyilvánulás magában foglalja az összes, a kozmoszban zajló nagyobb és kisebb folyamatot, az anyag minden formájának keletkezését és felbomlását, minden energiaátadást.

⁵A megnyilvánulási folyamatban az a legfontosabb, hogy a mindegyik monádban potenciálisan létező tudat életre kel (aktualizálódik), ezt követően pedig egyre nagyobb világosságot ér el. Végül, amikor a monád a teljes kozmosz összes törvényének tudásával rendelkezik, akkor kozmikus értelemben mindentudó. Akkor azt is megtanulta, hogyan kell valamennyi törvényt tökéletes pontossággal alkalmazni, ami a monádot kozmikusan mindenhatóvá teszi. Amikor a kozmosz valamennyi monádjá kozmikusan mindentudó és mindenható lett, akkor a kozmosz megvalósította célját és feloszlik.

⁶Kozmoszunkban a tudat kifejlődésének valamennyi stádiumában vannak monádok (ősatomok) – az alvótól a kozmikusan mindentudóig és mindenhatóig. A kozmosz legfejlettebb monádjai alkotják azt a közösségi lényt, amelyik a tervezett végső célja felé irányítja a megnyilvánulási folyamatot.

⁷Kozmoszunk már tökéletes szerveződés.

3.6 Az anyag összetétele

¹Mivel a monád, vagy ősatom az anyag lehető legkisebb része, ezért – közvetlenül vagy közvetve – a kozmoszban alapvetően minden monádokból áll. Azok a durvább részecskék, amelyeket a tudomány ismer és tanulmányoz – amelyeket atomoknak és szubatomi részecskének neveznek – finomabbakból épülnek fel, amelyek a maguk részéről még finomabb részecskékből állnak. Így folytatódik a sorozat, amely az ősatomokkal vagy monádokkal mint a legeslegfinomabb atomokkal végződik.

²Ezeket a különböző részecskefajtákat a hylozoikában atomfajtáknak nevezik. A különféle atomfajták a monádoktól a fizikai atomokig folytonos láncolatot képeznek. A legmagasabb, vagy az 1-es számmal jelzett atomfajta a monád. A legalacsonyabb, vagy a 49-es számmal jelzett a fizikai atom.

³Tehát az alacsonyabb fajtájú atomok az összes magasabb fajtájú atomokból állnak, és a magasabb atomok ezért átjárják az összes alacsonyabb fajtájú atomot. A 49-es atom számos 48-as atomból áll, mindegyik 48-as atom számos 47-es atomból stb. Az 1-es atomok, a monádok, így átjárják az összes, 2-es–49-es atomfajtát a kozmoszban. A 49-es atom, a fizikai atom, az az atomfajta, amely a legtöbb monádból áll.

⁴Mindegyik atomfajta a maga meghatározott anyagfajtájának az építőanyaga, amelyet atomi anyagnak nevezünk. Már látjuk, hogy a magasabb atomfajtákból hogyan tevődik össze az összes alacsonyabb atomfajta és járja át a magasabb atomfajta az összes alacsonyabbat. Tehát a magasabb atomi anyag átjárja az összes alacsonyabb anyagot, és mind a 49 atomi anyag ugyanazt a teret, a kozmikus gömböt foglalja el.

⁵A 49 atomfajta más módon is áthatja egymást. Miután monádokat (1-es atomokat) 2-es atomokká egyesítenek, még maradnak szabad monádok mindenhol a 2-es atomok között. És miután 2-es atomok megalkottak 3-as atomokat, maradnak szabad 2-es atomok mindenhol a 3-as atomok között.

⁶Ugyanez igaz az összes alacsonyabb atomfajta összetételére is, úgyhogy végül, amikor emocionális (48-as) atomok megalkottak fizikai (49-es) atomokat, maradnak szabad 48-as atomok mindenhol a 49-es atomok között.

⁷Nincs valódi űr a kozmoszban. Még az olyan fizikai anyag is, mint amelyik számunkra teljesen szilárdnak mutatkozik, javarészt a ritka részecskék közötti vákuumból áll. A hylozoika azt tanítja, hogy az alacsonyabb anyagban látszó űrt mindig kitölti magasabb anyag.

⁸Azért, hogy valami fogalmat kapjunk a magasabb anyagfajtákról, kiindulhatunk egy, a fizikai világban megfigyelhető analógiából. Egy darab vas példa a szilárd fizikai anyagra. Ha eléggé felmelegítjük, izzani kezd. A vas fényt bocsát ki, amely anyag, jóllehet a vas-atomtól eltérő fajtájú, kevésbé összetett, finomabb részecskék – hylozoikai szóhasználatlaltal kifejezve magasabb fajtájú részecskék. A fény képes áthatolni néhány szilárd anyagon, képes betölteni ugyanazt a teret, mint a szilárd. De azért a fény fizikai anyag.

⁹Az összes egyre finomabb fajtájú szuperfizikai anyag messze nagyobb áthatoló erővel, a fizikai fényénél még „anyagtalánabb” jelleggel rendelkezik. De ez ugyanúgy anyag. Nincs semmi, ami anyagtalán.

3.7 Világok a kozmoszban

¹Mindegyik atomi anyagfajta egyben a maga világa. Már láttuk, hogy e különböző atomi világoknak különböző anyagfajtája van – viszonylagosan finomabb vagy durvább. Továbbá mindegyiknek megvan a maga mozgásfajtája: energia, vibrációk. Mindegyik anyagfajta és világ egy jellegzetes tudatfajtát tesz lehetővé, olyan fajtát, amely teljesen eltérő az összes többitől. Gondoljunk csak a fizikai, az emocionális és a mentális tudat közötti különbségre!

²Az összes különböző világ kölcsönösen áthatja egymást. Ugyanazt a teret foglalják el, ők e közös tér különböző dimenziói, és időmúlásuk vagy időtartamuk is különböző.

³A 49 atomi világ együtt egy gömböt alkot. Ez a gömb a kozmoszunk. A fizikai (49-es) világban ez a galaxisunknak felel meg a csillagok billióival (10^{12}).

⁴A végtelen őanyagban korlátlan számú kozmosz számára van hely. A megnyilvánulás valamennyi stádiumában vannak ilyen kozmikus gömbök. Vannak olyan épülőben levők, amelyek még nem formálták meg fizikai világukat, ezért számunkra láthatatlanok. Ugyancsak láthatatlanok azok, amelyek tetemesen öregebbek lévén már elérték céljukat és felbomlóban vannak.

⁵Egy olyan kozmoszt, mint a miénk, gömböket magában foglaló gömbök (emberi nézőpontból) áttekinthetetlen teljessége alkotja: naprendszerek csoportosulásai, naprendszerek, bolygók.

3.8 Naprendszerek

¹A 49 atomi világ, amely együtt alkotja kozmoszunkat, meghatározott tervnek megfelelően épült fel. Ezek hét sorozatot képeznek, amelyben minden egyes sorozat hét világból áll.

²A kozmosz hét legmagasabb, 1-es–7-es világa az alapja az összes alacsonyabb (8-as–49-es) megnyilvánulásnak. A világok következő hetese, a 8-as–14-es, a legmagasabb hétvilág leskálázott másolata, amelyekben a lehetőségek is sokkal korlátozottabbak az e világokban

lévő tudat és mozgás számára. A harmadik hetes, a 15-ös–21-es, analóg módon a 8-as–14-es világok leskálázódása vagy kiterjedés-korlátozódása, és így tovább.

³A világok legalacsonyabb hetese tehát a 43-as–49-es. Ez az anyag építi fel a naprendszereket. A naprendszerek gömbök, a kozmosznak roppantul leskálázott másolatai mindazzal egyetemben, ami ebben a rendkívül összetett anyagban a tudat és az akarat kifejeződéseinek korlátozódását jelenti.

⁴Tehát a naprendszerek legalacsonyabb világa a 49-es világ, a fizikai világ. Naprendszerek milliárdjai (10^9) megnyilvánulásukban még nem érkeztek el a fizikai anyagisáig. Naprendszerek milliárdjai végleg lebontották fizikai világukat. Galaxisunk összes csillagának csak töredéke látható számunkra.

⁵A 2-es–42-es kozmikus világokhoz hasonlóan, a legalacsonyabb hét atomi, 43-as–49-es világot is a magasabb atomi világokban és világokból alakítják ki. A 43-as világ kiindulópontja és alapanyaga az egymást követő alacsonyabb világoknak „lefelé” a 49-es világig.

⁶A hét naprendszervilág saját nevet kapott:

- 43-as manifesztális világ
- 44-es szubmanifesztális világ
- 45-ös szuperesszenciális világ
- 46-os esszenciális világ
- 47-es kauzális-mentális világ
- 48-as emocionális világ
- 49-es fizikai világ.

⁷Egyébként ezekre a világokra is legegyszerűbb csupán számjegyekkel utalni.

3.9 A molekuláris anyag

¹A naprendszerekben azok atomi (43-as–49-es) anyagát molekuláris anyaggá teszik össze. Minden egyes atomfajta hat, egymást követően egyre alacsonyabb molekulafajtát hoz létre. Tehát 42 molekulafajta van a naprendszerben.

²A molekulafajtákat a 2-7-es számjegyekkel, az atomfajtákat az 1-es számjeggyel jelöljük. A naprendszerekben tehát 49 fő anyagfajta van: 7 atomfajta és 42 molekulafajta. Ezeket a következőképpen jelöljük: 43:1-7-es (manifesztális anyag), 44:1-7-es (szubmanifesztális anyag) stb., a 49:1-7-essel (fizikai anyaggal) bezárólag.

³A molekulafajták a kozmikus atomfajták analógiája alapján képződnek. Számos manifesztális (43:1-es) atom alkot egy 43:2-es molekulát, számos 43:2-es molekula alkot egy 43:3-as molekulát, és így tovább. Minél alacsonyabb a molekulafajta a 43:2-7-es sorozatban, annál több 43-as atom van a molekulában. Ennek megfelelően a 44:1-7-es sorozatban a 44:7-es tartalmazza a legtöbb 44-es atomot.

⁴A következő meghatározások az egyedüliek, amelyek ezoterikailag tarthatók: Az atomokat monádok vagy ösatomok alkotják; minél alacsonyabb az atomfajta, annál több monádot tartalmaz az atom. A molekulákat atomok alkotják; minél alacsonyabb a molekulafajta, annál több atom van a molekulában.

⁵A hat 49:2-7-es molekulafajta egyedi elnevezést kapott:

- (49:1-es atomi)
- 49:2-es szubatomi
- 49:3-as szuperéter
- 49:4-es éteri
- 49:5-ös gáznemű
- 49:6-os folyékony
- 49:7-es szilárd.

⁶Ne feledjük, hogy amit a tudomány atomoknak nevez, azok nem az igazi fizikai, 49:1-es atomok, hanem éteri, 49:4-es molekulák („kémiai atomok”). Jelenlegi módszereivel a fizika tudománya képtelen lesz eljutni a valódi fizikai atomokig.

⁷Az atomi anyag és a molekuláris anyag szerkezetében és funkciójában eltérő.

⁸A 49 atomi anyag mindenhol létezik a kozmoszban, tehát a 48 szuperfizikai atomi világ ugyanazt a teret foglalja el, mint a fizikai, 49-es világ.

⁹A 42 molekuláris anyag csak a naprendszerben létezik, és bennük a napokra és a bolygókra van korlátozva. Azonban e gömbök között a tér nem üres, hanem atomi (1-es–49-es) anyagból áll.

¹⁰A nap atomi és molekuláris anyagból áll. A bolygók esszenciális (46:2-7-es), kauzális-mentális (47:2-7-es), emocionális (48:2-7-es) és fizikai (49:2-7-es) molekuláris anyagból épülnek fel.

¹¹A molekuláris anyagok minden bolygóban koncentrikus gömböket alkotnak. A legnagyobb gömb a 46:2-7-es, ezen belül következik sorjában a 47:2-7-es, a 48:2-7-es és a 49:2-7-es, a nagyobbak által magukban foglalt három egyre kisebb gömb. A magasabb molekuláris anyag átjárja az összes alacsonyabb fajtát, és gömbje túlterjed az alacsonyabb anyagok gömbjén. Ezért a fizikai látható (49:5-7-es) gömb, a számunkra látható bolygó, a legbelső, legdurvább magja a tényleges bolygónak, amely tehát számottevően nagyobb. Kisebb méretben hasonló a viszony az ember fizikai szervezete és a magasabb burkai között, amelyek együttesen az auráját alkotják. Mindegyik bolygónak van saját „aurája”.

¹²A nap egyik funkciója az atomi anyag molekuláris anyaggá alakítása. Csak a legalacsonyabb molekulafajtáját, a (49:5-ös) gázburkát látjuk.

3.10 Néhány tény a mozgásaspektusról

¹A kozmoszban semmi sincs nyugalomban. Minden mozgásban van, és mindaz, ami mozog, anyag. A mozgásaspektushoz tartozik minden esemény, minden folyamat, minden változás. Szintén a mozgás kifejeződése az erő, az energia, a vibrációk, a hang és a fény (magában foglalva a színeket).

²A hylozoika a mozgásnak három, jellegében eltérő okát különbözteti meg:

dinamis
anyagi energia
akarat

³Az őanyag dinamikus energiája, az őserő, a dinamis az eredete minden mozgásnak, és a forrása minden erőnek a kozmoszban. A dinamis teremt és tartja fenn a monádokat, adja nekik az önmozgásukat és a bennük rejlő erejüket.

⁴A dinamisnak a monádokban lévő működése az oka az energiatevékenységnek minden összetett anyagban. Azonban minél összetettebb az anyag, annál jobban akadályozzák az egyre durvább részecskék a monádokat, és ezért annál gyöngébb az energiatevékenységük. A legdurvább anyagú legalacsonyabb világban, a fizikai világunkban a mozgás majdnem megáll. Azt mondjuk, hogy az anyag megszilárdult.

⁵Az anyagi energia nem más mint mozgó anyag. Minden magasabb anyagfajta (atomfajta) az alacsonyabbakhoz viszonyítva energia. Ez annak tulajdonítható, hogy minden anyag dinamikus anyag, és hogy egy magasabb anyagnak természetesen nagyobb dinamikája van, vagy energetikai hatása egy alacsonyabb anyagra.

⁶A magfizikusok azt hiszik, hogy az anyag anyagtalán energiává oszlik fel, a hylozoikusok fenntartják, hogy nem így van. Valójában az alacsonyabb anyag részecskéi a következő magasabb anyagfajta részecskéivé oszlanak fel. Ez utóbbiak létét a fizika tudománya nem képes megállapítani, mert átcsúsznak a fizikai műszerek úgynevezett nagyszemű hálóin. Ezek roppant nagy energiahatása, mivelhogy hatást gyakorolnak az alacsonyabb anyagra, viszont mérhető, és ebből ered a fizika tévedése.

⁷Itt szintén felhasználhatjuk az előbbi példánkat, a vörösen izzó vasat. Az izzó fémből sugárzásként kiáramló energia anyag, és nem kevésbé anyagi, mint maga a vasdarab. Minden energia anyag; a különbség azon két dolog között, amelyet a fizika anyagnak és energiának nevez eltérő atomi összetételű, és emiatt eltérő mozgástartalmú anyagok dinamikájának eltérő fokában áll.

⁸Az akarat a 4.8 fejezetben kerül kifejtésre.

3.11 Tér és idő

¹A tér anyag. Semmilyen űr nincs a kozmoszban. Ami alacsonyabb fajtájú anyagformák között vákuumnak tűnik, az egymást követő magasabb anyagfajtákkal van kitöltve. És a monádok a kozmikus gömböt teljes terjedelmében kitöltik.

²Minden egyes atomi anyagfajta létrehozza a maga világát és mindegyiknek megvan a maga térfajtája. A tér alacsonyabb fajtái benne vannak az összes magasabb fajtákban. Ezért mondhatjuk, hogy a 49-es világ háromdimenziós, a 48-as világ négy- és a 47-es világ öt-dimenziós. Az, hogy az egymást követő magasabb világok dimenzióinak száma növekszik, és az, hogy az alacsonyabb anyagfajtákat az összes magasabb fajta átjárja, ugyanannak a ténynek kétféle módon történő kifejezése. A tér anyag.

³Az idő nem más mint mozgás vagy változás. Az idő mérése különféle események, anyagi változások egymáshoz viszonyítása. Változás nélkül nincs idő. Ezért mondják, hogy az őanyag „túl van az időn”.

⁴Az időnek nincs kiterjedése. Az idő negyedik dimenziókénti elgondolása az anyagi valóság és a matematikai konstrukció szétválasztásának képtelenségéből fakadt. Természetesen célszerű dolog az időt a megszokott háromdimenziós koordináta-rendszerbe negyedik tengelyként beilleszteni. De ez nem teszi dimenzióvá az időt a valódi világban. Lehetséges olyan kétdimenziós rendszereket is készíteni, ahol a második dimenzió az idő. Ugyanezen logika alapján kijelenthetnénk, hogy csak két dimenzió van, az egyik a tér, a másik az idő. E ténynek egyedül elegendőnek kellene lennie a gondolkodási hiba felfedésére. A dimenzió fogalma a térhez, így az anyagaspektushoz tartozik, nem tartozhat az időhöz vagy a mozgás-aspektushoz. Minden más állítás egyszerűen értelmetlen. A negyedik dimenzió, amely áthatja a fizikai világot, az emocionális világ.

⁵Az időnek és térnek ugyanez az összetévesztése mutatkozik meg abban az elbűvölő, de hibás elképzelésben, hogy az idő „folyhat visszafelé”, és hogy az időben mint valami tájon, utazhatunk visszafelé és előre felé, és beavatkozhatunk a múlt és jövő eseményeibe. Ezt ugyanis cáfolja a létezés alapvető törvénye, az ok-okozat törvénye. A valóság nem ismerése kétségtelenül olyan nagy, hogy tapasztalat híján elhibázott analógiákhoz fordulnak, amelyek eltérítenek a valóságtól.

⁶Az ok-okozat törvénye azt jelenti, hogy minden, ami megtörténik, összetett okok okozata. A két pár, múlt és jövő, ok és okozat felbonthatatlan egységek. A múlt átalakító energiáival éri el a jövőt, úgyhogy a közelmúlt mindig előre meghatározza a jelen, és a jelen pillanat a közeljövőt.

A fenti szöveg a Section Three of *The Explanation* by Lars Adelskog. Copyright © 2004 and 2018 by Lars Adelskog magyar fordítása. Javított 2018